

விநாயகர்

புலவர் க. சுகுமாரன்

விநாயகருக்குத் தேவகாய் உடைப்பது எத்தனாக? விக்ரமினகவரர் நம் அப்பாவான ஈகவரனைப் பார்த்து, "உன் சிரஸையே எனக்கு பஸிகொடு" என்று கேட்டு விட்டாராம். எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் உயர்த்தது எதுவோ அதைத் தியாகம் செய்தால்தான் மனாக்ஷாதிக்குப் பிரிதி ஏற்படுகிறது. அவ்வளவு பெரிய தியாகம் செய்வதற்குத் தயார் என்ற அறிஞரீகாகத் தேவகாயைச் சிசுப்படித்து அந்தக் காயை அவருக்கு நாம் அர்ச்சணம் செய்கும் படிமாக ஈகவரன் அனுக்ரமித்திருக்கிறான்.

கணபதியைக் காட்டிலும் சீரத்தில் பழுமணான கவாமி வேறு யாரும் இல்லை. சிரக யானையில் நலை, பெரிய வலியு, பெரிய உடம்பு, அவருக்கு 'ம்தூல காய்' என்று ஒரு பெயர். மலைபோல் இருக்கிறார். அவர் சூழ்நடை! சூழ்நடைக்கு எது அழகு? சூழ்நடை

என்றால் அந்தப் பருவத்தில் திறைய சாப்பிட வேண்டும். உடம்பு கொஞ்சம்கூட இளைக்கக் கூடாது. ஒரு சத்தியாசி திறைய சாப்பிட்டுக் கொண்டு பெரிய சீரீயாக இருந்தால் அது அவருக்கு அழகல்ல. வயநாமிவிட்டாம் ராத்திரி உபவாசம் இருப்பார்கள். சூழ்நடை அப்படி இருப்பது அழகா? சூழ்நடை என்றால் நொத்திழம் தொப்பையடிமாகக் கொழுக்கொழுவென்று இருந்தால்தான் அழகு. சூழ்நடைகள் நல்ல பழ்ஷமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்தக் சூழ்நடைச் சாமியே காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இவரோ யானை மாநிரி இருக்கிறார். அதற்கு நேர் விரோதமாக சின்னஞ்சிறு உருவை உடையது மூக்குறு. இதை அவர் நம் வாக்ஷமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். மற்ற கவாமிகைக்காவது ஒரு மாடு, ஒரு குதிரை, ஒரு